

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY NR 1105/2011/UE

z dnia 25 października 2011 r.

w sprawie wykazu dokumentów podróży, które uprawniają posiadacza do przekraczania granic zewnętrznych i mogą być wizowane oraz w sprawie ustanowienia mechanizmu sporządzania takiego wykazu

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 77 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na podstawie art. 17 ust. 3 lit. a) Konwencji wykonawczej do układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r.⁽²⁾, w drodze decyzji SCH/Com-ex (98)56⁽³⁾ i SCH/Com-ex (99)14⁽⁴⁾ przyjęto podręcznik dokumentów podróży, które uprawniają posiadacza do przekraczania granic zewnętrznych i mogą być wizowane. Decyzje te powinny zostać dostosowane do ram instytucjonalnych i prawnych Unii.
- (2) Wykaz dokumentów podróży wydawanych przez państwa trzecie powinien podlegać stałemu monitorowaniu, aby zapewnić organom państw członkowskich uczestniczącym w procesie wydawania wiz i kontroli granicznej dostęp do aktualnych informacji na temat dokumentów podróży okazywanych przez obywateli państw trzecich. Wymiana informacji między państwami członkowskimi na temat wydanych dokumentów podróży i uznawania tych dokumentów podróży przez państwa członkowskie oraz sposób upublicznienia całości tych informacji muszą zostać unowocześnione i stać się skuteczniejsze.
- (3) Stworzenie wykazu dokumentów podróży ma służyć dwóm celom: z jednej strony, wykaz ten umożliwi organom kontroli granicznej sprawdzenie, czy dany dokument podróży został uznany za dokument, na podstawie którego można przekraczać granice zewnętrzne zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen)⁽⁵⁾, a z drugiej strony pozwoli pracownikom konsularnym sprawdzić, czy państwa członkowskie uznają dany dokument podróży za dokument, w którym można umieszczać naklejkę wizową.
- (4) Zgodnie z art. 48 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Wizowy (kodeks wizowy)⁽⁶⁾ w ramach lokalnej współpracy Schengen należy sporządzić wyczerpujący wykaz dokumentów podróży wydawanych przez kraj przyjmujący.
- (5) Należy ustanowić mechanizm służący stałemu uaktualnianiu wykazu dokumentów podróży.
- (6) Biorąc pod uwagę znaczenie bezpieczeństwa dokumentów podróży w odniesieniu do ich ewentualnego uznawania, Komisja, wspomagana przez ekspertów z państw członkowskich, powinna zapewnić ocenę techniczną w stosownych przypadkach.
- (7) Uznawanie dokumentów podróży, które uprawniają posiadacza do przekraczania granic zewnętrznych i w których można umieścić naklejkę wizową, leży i powinno pozostać w kompetencji państw członkowskich.
- (8) Państwa członkowskie powinny przekazywać informacje dotyczące wszystkich dokumentów podróży i dążyć do harmonizacji swoich stanowisk w sprawie różnych rodzajów dokumentów podróży. Ze względu na fakt, iż brak jasno określonego stanowiska państwa członkowskiego w odniesieniu do dokumentu podróży może być źródłem problemów dla posiadaczy tego dokumentu podróży, należy ustanowić mechanizm zobowiązujący państwa członkowskie do informowania o swoim stanowisku w sprawie uznawania bądź nieuznawania takich dokumentów. Mechanizm ten nie powinien pozbawiać państw członkowskich możliwości poinformowania w dowolnym momencie o zmianie stanowiska.
- (9) W perspektywie długoterminowej należy stworzyć bazę danych *online* zawierającą wzory wszystkich dokumentów podróży, aby ułatwić organom kontroli granicznej i pracownikom konsularnym sprawdzenie danego dokumentu. Baza danych powinna być aktualizowana poprzez uwzględnianie wszelkich zmian w stosunku do wskazanego wcześniej uznawania bądź nieuznawania danych dokumentów państw członkowskich.
- (10) Dla celów informacyjnych Komisja powinna sporządzić otwarty wykaz znanych paszportów fantazyjnych i kamuflażowych wskazanych jej przez państwa członkowskie. Paszporty fantazyjne i kamuflażowe podane w wykazie nie powinny podlegać przepisom dotyczącym uznawania lub nieuznawania. Nie powinny one uprawniać posiadacza do przekraczania granic zewnętrznych i nie powinny być wizowane.

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 6 lipca 2011 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 23 września 2011 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 239 z 22.9.2000, s. 19.

⁽³⁾ Dz.U. L 239 z 22.9.2000, s. 207.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 239 z 22.9.2000, s. 298.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 105 z 13.4.2006, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 243 z 15.9.2009, s. 1.

- (11) Aby zapewnić jednolite warunki sporządzania i uaktualniania wykazu dokumentów podróży, należy przyznać Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję⁽¹⁾.
- (12) W celu sporządzania i uaktualniania wykazu dokumentów podróży należy stosować procedurę doradczą, z uwagi na fakt, iż akty te stanowią jedynie kompilację wydanych dokumentów podróży.
- (13) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁽²⁾, które wchodzą w zakres obszaru określonego w art. 1 pkt A, B i C decyzji Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania tej umowy⁽³⁾.
- (14) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁽⁴⁾, które wchodzą w zakres obszaru określonego w art. 1 pkt A, B i C decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE⁽⁵⁾.
- (15) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu podpisanego między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu o przystąpieniu Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, które wchodzą w zakres obszaru określonego w art. 1 pkt A, B i C decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2011/350/UE⁽⁶⁾.
- (16) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu (nr 22) w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji, nie jest nią związana, ani jej nie stosuje. Ponieważ niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, zgodnie z art. 4 tego protokołu w terminie 6 miesięcy po przyjęciu przez Radę niniejszej decyzji Dania podejmuje decyzję, czy dokona jej transpozycji do swojego prawa krajowego.
- (17) Niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, w którym Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy zgodnie z decyzją Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotyczącą wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowanie wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen⁽⁷⁾; w związku z tym Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy w jej przyjęciu, nie jest nią związane, ani jej nie stosuje.
- (18) Niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, w którym Irlandia nie uczestniczy zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotyczącą wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen⁽⁸⁾; Irlandia nie uczestniczy w jej przyjęciu, nie jest nią związana, ani jej nie stosuje.
- (19) W odniesieniu do Cypru niniejsza decyzja stanowi akt oparty na dorobku Schengen lub w inny sposób z nim związany w rozumieniu art. 3 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2003 r.
- (20) Niniejsza decyzja stanowi akt oparty na dorobku Schengen lub w inny sposób z nim związany w rozumieniu art. 4 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2005 r.,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

1. Niniejsza decyzja ustanawia wykaz dokumentów podróży, które uprawniają posiadacza do przekraczania granic zewnętrznych i które mogą być wizowane (wykaz dokumentów podróży) oraz mechanizm sporządzania takiego wykazu.

2. Niniejsza decyzja ma zastosowanie do dokumentów podróży takich jak paszport (zwyczajny, dyplomatyczny, służbowy/urzędowy lub specjalny), tymczasowy dokument podróży, dokument podróży uchodźcy lub bezpieczeństwa, dokument podróży wydany przez organizację międzynarodową lub *laissez-passer*.

3. Niniejsza decyzja nie narusza kompetencji państw członkowskich w zakresie uznawania dokumentów podróży.

⁽¹⁾ Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

⁽²⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

⁽³⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 19.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 131 z 1.6.2000, s. 43.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20.

Artykuł 2

Sporządzenie wykazu dokumentów podróży

1. Komisja sporządza wykaz dokumentów podróży z pomocą państw członkowskich na podstawie informacji zebranych dzięki lokalnej współpracy w ramach Schengen, zgodnie z art. 48 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009.
2. Wykaz dokumentów podróży przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 8 ust. 2.

Artykuł 3

Struktura wykazu dokumentów podróży

1. Wykaz dokumentów podróży składa się z trzech części.
2. Część pierwsza dotyczy dokumentów podróży wydanych przez państwa trzecie i podmioty terytorialne wymienione w załącznikach I i II do rozporządzenia Rady (WE) nr 539/2001 z dnia 15 marca 2001 r. wymieniającego państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu⁽¹⁾.
3. Część II dotyczy następujących dokumentów podróży wydawanych przez państwa członkowskie, w tym również dokumentów wydawanych przez państwa członkowskie Unii Europejskiej, które nie uczestniczą w przyjęciu niniejszej decyzji, oraz przez państwa członkowskie Unii Europejskiej, które nie stosują jeszcze w pełni przepisów dorobku Schengen:
 - a) dokumentów podróży wydanych obywatelom państw trzecich;
 - b) dokumentów podróży wydanych uchodźcom zgodnie z konwencją Narodów Zjednoczonych dotyczącą statusu uchodźców sporządzoną dnia 28 lipca 1951 r.;
 - c) dokumentów podróży wydanych bezpaństwowcom zgodnie z konwencją Narodów Zjednoczonych dotyczącą statusu bezpaństwowców sporządzoną dnia 28 września 1954 r.;
 - d) dokumentów podróży wydanych osobom, które nie posiadają obywatelstwa żadnego państwa i mieszkają w jednym z państw członkowskich;
 - e) dokumentów podróży wydanych przez Zjednoczone Królestwo obywatelom brytyjskim, którzy nie są obywatelami Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej dla celów prawa Unii.
4. Część III dotyczy dokumentów podróży wydawanych przez organizacje międzynarodowe.
5. Co do zasady wpis w wykazie dotyczący danego dokumentu podróży ma zastosowanie do wszystkich wersji tego dokumentu podróży, które posiadają ważność.
6. Jeśli państwo trzecie nie wydaje pewnego rodzaju dokumentów podróży, zaznacza się to w wykazie dokumentów podróży za pomocą wpisu „nie wydaje”.

Artykuł 4

Przekazywanie informacji o uznawaniu bądź nieuznawaniu dokumentów podróży wymienionych w wykazie

1. W terminie 3 miesięcy od otrzymania wykazu dokumentów podróży państwa członkowskie przekazują Komisji swoje stanowisko w sprawie uznawania lub nieuznawania wymienionych w wykazie dokumentów podróży.
2. Jeżeli państwo członkowskie nie przekaze swojego stanowiska w terminie, o którym mowa w ust. 1, dany dokument podróży uważa się za uznawany, dopóki to państwo członkowskie nie poinformuje Komisji o jego nieuznawaniu.
3. W ramach komitetu, o którym mowa w art. 8 ust. 1, państwa członkowskie w celu osiągnięcia jednolitego stanowiska wymieniają informacje na temat podstawy uznawania bądź nieuznawania poszczególnych dokumentów podróży.
4. Państwa członkowskie informują Komisję o wszelkich zmianach dotyczących wcześniejszych decyzji w sprawie uznawania bądź nieuznawania danego dokumentu podróży.

Artykuł 5

Wydawanie nowych dokumentów podróży

1. Państwa członkowskie informują Komisję o nowych dokumentach podróży, o których mowa w art. 3 ust. 3 lit. a)–d).
2. Państwa członkowskie informują Komisję o nowych dokumentach podróży wydanych przez państwa trzecie, państwa członkowskie i organizacje międzynarodowe, o których to dokumentach mowa w art. 3 ust. 2, art. 3 ust. 3 lit. e) oraz art. 3 ust. 4. We współpracy z państwami członkowskimi Komisja stara się zgromadzić wzory nowych dokumentów podróży, aby móc je udostępnić.
3. Komisja aktualizuje wykaz dokumentów podróży zgodnie z otrzymanymi notyfikacjami i informacjami i zwraca się do państw członkowskich o przedstawienie stanowiska na temat uznawania bądź nieuznawania dokumentów zgodnie z art. 4.
4. Kolejne wersje wykazu dokumentów podróży przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą określoną w art. 8 ust. 2.

Artykuł 6

Informacje dotyczące znanych paszportów fantazyjnych i kamuflażowych

W oparciu o informacje otrzymywane od państw członkowskich Komisja sporządza również i aktualizuje otwarty wykaz znanych paszportów fantazyjnych i kamuflażowych.

Artykuł 7

Ocena dokumentów podróży

1. W celu wsparcia państw członkowskich w technicznej ocenie dokumentów podróży, Komisja – we współpracy z ekspertami z państw członkowskich – może dostarczyć analizę techniczną dokumentów podróży, uwzględniając przy tym w szczególności odnośne standardy i zalecenia Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 81 z 21.3.2001, s. 1.

2. W odpowiednim przypadku warunki i procedury wydawania dokumentów podróży również mogą zostać poddane analizie na podstawie niniejszych przepisów.

3. Wyniki ocen, o których mowa w ust. 1 i 2, są przekazywane państwom członkowskim.

Artykuł 8

Procedura komitetowa

1. Komisję wspiera komitet („Komitet ds. Dokumentów Podróży”). Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 9

Publikacja wykazów

Komisja sporządza wykaz dokumentów podróży, w tym również informacje zgłoszone zgodnie z art. 4, a także wykaz, o którym mowa w art. 6, udostępniany państwom członkowskim i podawany do wiadomości publicznej poprzez stale aktualizowaną publikację elektroniczną.

Artykuł 10

Uchylenie

Uchyla się decyzje SCH/Com-ex (98)56 i SCH/Com-ex (99)14.

Artykuł 11

Wejście w życie

1. Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

2. Niniejszą decyzję stosuje się ze skutkiem od dnia jej wejścia w życie, z wyjątkiem art. 10, który stosuje się ze skutkiem od dnia pierwszego opublikowania przez Komisję wykazu dokumentów podróży.

Artykuł 12

Adresaci

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Strasburgu dnia 25 października 2011 r.

W imieniu Parlamentu
Europejskiego

J. BUZEK
Przewodniczący

W imieniu Rady

M. DOWGIELEWICZ
Przewodniczący